

Text kázání

9 Rozjášej se, sijónská dcero, dcero jeruzalémská, propukni v hlahol! Hle, přichází k tobě tvůj král, spravedlivý a zachráněný, pokořený, jede na oslu, na oslátku, osličím mláděti. 10 „Vymýtím vozy z Efrajima a z Jeruzaléma koně; válečný luk bude vymýcen.“ Vyhlásí pronárodům pokoj; jeho vláda bude od moře k moři, od Řeky až do dálav země. (Za 9, 9-10)

Kázání

Sestry a bratři, zhruba za měsíc skončí zvláštní rok 2020. Kéž by to bylo tak jednoduché, že by ajťáci ten rok stornovali jako nezdařilý vtip, a znovu restartovali. Bohužel je to realita. Rok 2020 se stane nezapomenutelným ne tím, jak je to krásné číslo, ale tím, co se v něm dělo. Pokud jde o nás, křesťané, náš zvláštní rok skončil. Věřící na celém světě slaví dnes první adventní neděli, začátek nového církevního roku. Jaký to bude rok? Začátek tedy nic moc. Ale můžeme být plní očekávání. Můžeme doufat a věřit, že to horší už nebude.

Začátek roku má vždy něco specifického. Nový začátek, nová nařízení, nové projekty, nová očekávání, ale také nějaké resty z minulosti, a představy o budoucnosti, kterou neumíme předvídat.

Pro začátek můžeme přemýšlet nad výhledem, který nám nabízí dnešní text: “Hle, přichází k tobě tvůj král, spravedlivý a zachráněný, pokořený, jede na oslu, na oslátku, osličím mláděti.” I když téma adventu je na první pohled jiný, když se nad tím zamyslíme blíže, dojde nám, že se na to můžeme podívat z perspektivy velikonočního příběhu. Z pohledu evangelií, zejména Matoušova a Janova, je to především Ježíš, kdo naplňuje proroctví Zachariáše, když vstoupil do Jeruzaléma na oslu. Proto také téma a evangelijní text z první adventní neděle je shodný s textem a vlastně i tématem květné neděle, kdy slavíme vítězný vstup Ježíše do Jeruzaléma. Tento text zřejmě vznikl v době, kdy si lidé ještě pamatovali a živilo vzpomínky a velké nadšení z prestižních vítězství velkých vůdců jako např. Alexandr Veliký (4. století před Kristem). Ten navíc podle některých pramenů zemřel ve věku 33 let jako Ježíš, jen o 3 staletí zpátky.

Ovšem Ježíš nepředstavuje imperiální moc jako Alexandr Veliký, Pontius Pilát a jiní vladaři. Nadšení Křesťani vztahovali Zachariášovo proroctví na Ježíše jinak. Poznali v něm Mesiáše. To je ideálnější vůdce než nějaký říšský císař.

Co to pro nás znamená dnes? Chápeme hlubší smysl posunutí významu ztělesněného Ježíšovým příchodem do světa? Dějiny to vyjádřili neopakovatelným způsobem. S příchodem Ježíše začala nová éra, nová doba. Začala nová naděje, dělá se dělicí čára mezi minulostí a budoucností. Jako kdyby minul starý svět. Teď je svět po Kristu. Svět se naučil říkat, jak to bylo před Kristem a jak to je po Kristu.

Text o vítězném vstupu Ježíše do Jeruzaléma, který navazuje na Zachariáše, ukazuje, že lid poznal v Ježíši toho, koho prorok předpověděl, a připravil mu velkolepé přijetí a žádá ho, aby svůj lid zachránil. Ta prosba o záchranu trvá dodnes.

Vývoj událostí byl jiný, než se čekalo na začátku. Očekávaný král neodpověděl lidem podle jejich přání, zahájil novou cestu. Jak můžeme tu cestu nazvat? Nazvěme ji stručně evangeliem. Evangelium, to je dobrá zpráva, která má být zvěstována celému světu. Kristova cesta je cestou bezpodmínečného závazku v prospěch znevýhodněných. Je to o solidaritě se všemi trpícími. Takovým může být každý. Ježíš tedy přijímá svět takový, jaký je, bez příslibu rychlého a pohotového řešení všech jeho problémů. Přesto že uzdravuje a dělá znamení.

Pojďme zpátky k evangeliu. Dav volá na Ježíše "Hosana". Tento hebrejský pojem znamená, prosím, zachraň. Všichni volali nadšeně, ale vzápětí dostali studenou sprchu. Nic neproběhlo, jak si představovali. Ježíš nenaplnil jejich okamžité očekávání. Studenou sprchu dostane také Ježíš. Stejný dav se stejným nadšením křičel "ukřižujte ho". Bůh byl zabit, protože nenaplnil jejich očekávání. Pokud nás to překvapuje, přemýšlejme sami nad sebou, nad svým současným světem, nad svým vlastním vztahem s Bohem. Zjistíme, že Bůh je i pro nás mrtvý, protože nedělá, co chceme, zabíjíme ho, protože nenaplnuje naše představy.

I když se křesťanství rozvíjelo rozmanitě a ještě se vyvíjí, ve své podstatě má pořád problém s tím textem od proroka Zachariáše. Úkolem církve je sloužit všem a hlavně chudým a opomenutým, ale dějiny nás naučily, že se církev často ocitá na straně mocných a dominantních. Dlouhé křesťanské dějiny jsou poznamenány touto tendencí. Mnoho se změnilo, situace církví dnes je jiná, ale nevyrovnala se plně se svou nelichotivou minulostí.

Teď vstupujeme do adventu, do času nového začátku, nového očekávání. Jakou máme za sebou minulost, víme, ale co neseme do nového roku z toho předchozího? Jsme celosvětově ve zdravotní krizi a s ní jiné související krize. Co s tím? Především nesmíme podlehnout zoufalství. Prorok Zachariáš je plný nadšení, radosti a ví proč. Živý Bůh není pro něho abstraktním pojmem, je to realita, i když se vztahuje více k budoucnosti. Čerpá z něho touhu a sílu jít té budoucnosti vstříc. Král, o němž mluví, je pastýř, který neúnavně vede svůj lid a nezapomíná na slabé. Vyvolený lid izraelský a církev Kristova, to je Boží lid.

Adventní doba je čas naděje. To ano, ale neměli bychom se mýlit v naději! Neměli bychom si načrtnout falešné očekávání, ani od Pána Boha. Neměli bychom se nechat zmást ani jinak. Zprávy o různých aktualitách by nás neměly mást a vytvářet iluzi, např. takovou, že naděje je malá, mizivá, že míříme do záhuby, není nám pomoc, nebo také že se blíží konec. Pokud věříme, že Boží království je již mezi námi, můžeme také věřit, že i vzkříšení se již děje. A to berme jako synonymum nebo symbol nového začátku, nového života. Naděje nám dává

sílu, protože když ji máme, můžeme akceptovat svoji přítomnost s vírou, že přítomnost je mostem do nového světa.

V tomto adventním čase, který předchází Vánocům, bychom neměli zapomínat, že dynamika našich dějin je určena Pánem, který byl, jest a bude. Ježíš v Janově evangeliu říká svým učedníkům, že “Jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy, neboť nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit, co uslyší. A oznámí vám, co má přijít.” Budiž řečeno, že tento Duch nemluví jazykem koronaviru ani hlasem těch, kteří spekulují o tom, co tato krize pro nás znamená. Duch svatý nespekuluje, nekonspiruje. Nemýlit se v naději znamená umět naslouchat hlasu tohoto Ducha a evangelia. Ať je pro nás advent časem požehnání a radosti v naději. Amen